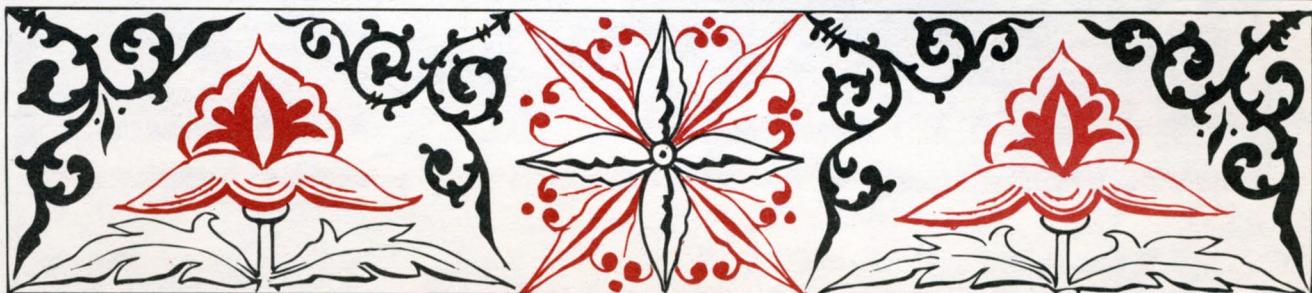

ακολουθια
της αγιας ενδοζου νεομαρτυρος
μαριας της μεθυμοπουλας

Ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Λιδάκτορος Χαραλάμπους
Μπούσια. Ταύτῃ δὲ προσετέθη ἐν τῷ Ὁρθρῷ
β' Κανών, ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ, ἐκ τῶν Ἀδελφῶν
τῆς σεβασμίας Μονῆς τῆς Ἀγκαράθου,
Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη.

ΜΑΪΟΥ Α' ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΘΥΜΟΠΟΥΛΑΣ*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ιστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Κρίνον εὐώδεστατον, ἐκ τῆς Φουρνῆς ἀνεβλάστησας, ἐν ὑστέροις τοῖς ἔτεσι, Μαρία ὑπέρτιμε, καὶ τῆς παρθενίας, ὁδμαῖς μυροβόλοις, καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐμύρισας· διό σε μακαρίζοντες, τὴν σὴν παγγέραστον ἀθλησιν, ἀνυμνοῦμεν γηθόμενοι, Νεομάρτυρος τῆς πίστεως.

Α"στρον παμφαέστατον, ἐκ Μεραμβέλλου ἀνέτειλας, καὶ ὑφήλιον ἄπασαν, Μαρία ἐφώτισας, παρθενίας φέγγει, καὶ ἀνδραγαθίας· σοῦ γὰρ τὸν πλοῦτον ὁ φρικτός, συλῆσαι θέλων τῆς Ἀγαρ ἔκγονος, ἀγνείας τὸν ἀσύλητον, καθάπερ ὅρνιθα ἔτρωσε, καὶ τὰς πτέρυγας ἔκοψε, χοϊκῆς συναφείας σου.

Θῦμα ὡς εὐπρόσδεκτον, καὶ ἴερὸν καλλιέρημα, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι, Μαρία πανάριστε,

πολιᾶ φρονήσει, εἰ καὶ ἡλικίαν, διῆγες τὴν νεανικήν· διόπερ πόθον τοῦ χωροφύλακος, τὸν ἄνομον ἀπέκρουσας, τοῦ δυσσεδοῦς καὶ παράφρονος, καὶ ἀθλήσασα ἔδραμες, πρὸς νυμφῶνα οὐράνιον.

Mνήμην τὴν ἀκήρατον, καὶ πανσεβάσμιον σήμερον, ἐκτελοῦντες γηθόμενοι, Μαρίας κραυγάζομεν, τῆς καρτεροψύχου· νύμφη γλυκυτάτη, τοῦ Ζωοδότου καὶ Θεοῦ, μὴ διαλίπης καθικετεύουσα, αὐτὸν διδόναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν τοῖς ἐκάστοτε, μελῳδοῦσιν ἐν ἄσμασι, τὴν λαμπράν σου ἐνάθλησιν.

Δόξα Πατρί. Ὅχος δ'.

Tοῦ νοητοῦ σου Νυμφίου τῇ ἀγάπῃ ἐρημεῖση, ὡς ὀλοκάρπωμα θεῖον αὐτῷ προσηνέχθης, Μαρία παρθενομάρτυρος ἀοίδιμε· ἀποκρουσαμένη γὰρ τὸν ἀσεδῆ μανικὸν χωροφύλακα, ὡς περιστερὰ ἀμωμος μαρτυρικῶς ἔδραμες, ὑπαντῆσαι τῷ Πλάστῃ σου· καὶ νῦν σὺν παρθένοις καὶ Ἀθληφόροις ἀγαλλομένη, καὶ τοῦ κάλλους τοῦ Κυρίου ἀπολαύουσα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

* Ή Ακολουθία τῆς ἀγίας νεομάρτυρος Μαρίας ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ ἐλλογιμωτάτου κ. Χαραλάμπου Μπούσια, διδάκτορος Χημικοῦ, προνοίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας καὶ Χερσονήσου κ. NEKTAPIOY καὶ ἔξεδόθη ἐν ἔτει 1995, ὑπὸ τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ιεροκήρυκος αὐτῆς ἀρχιμ. Εὐγενίου Αντωνοπούλου. Προσετέθη δὲ ἐν τῷ "Ορθρῷ" Κανών, ἐξ ἀνεκδότου Ἀκολουθίας τῆς ἀγίας ληφθείς, ποιηθείσης ἐν ἔτει 1991, ὑπὸ τοῦ Ιερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ὕχος 6'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Bλάστημα τῆς Φουρνῆς, ἥδυ καὶ πανωραῖον, φαιδρότης νεανίδων, καὶ Νεοάθλων αὐχος, Μαρία ἀναδέδειξαι.

Στίχ. Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Xαίροις περιστερά, ἐν κλώνοις τῆς μωρέας, Μαρία ἡ βληθεῖσα, ὑπὸ χειρὸς ἀπίστου, ἐν τοῖς ὑστέροις ἔτεσι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν...

Pεύμασι τῶν σεπτῶν, αἵματων σου Μαρία, ἐφοίνιξας ἀγνείας, τὴν χλαῖνά σου καὶ ὄφθης, Μαρτύρων ἰσοστάσιος.

Δόξα Πατρί. Τοιαδικόν.

Δόξαν σοι παγγενεί, προσφέρομεν ἀπαύστως, Θεότης τρισολβία, Πάτερ Υἱέ καὶ Πνεῦμα, τῶν γηγενῶν τὰ τάγματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Aσπιλε Μαριάμ, ἀγνείας ὑποθήκη, ἀξιώσον γεραίρειν, ἡμᾶς καλῶς τὴν ὄντως, Μαρίαν καλλιπάρθενον.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέραξα, ίστωμεν στίχ. στ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Tὴν νεομάρτυρα πάντες, Μαρίαν μέλψωμεν, μελισταγέσιν ὕμνοις, ὡς ἔχθρὸν καθελοῦσαν, ἐν χρόνοις τοῖς ὑστέροις καὶ τὸν Χριστόν, ἀνδρικῇ μεγαλύνασαν, ἐνστάσει· ὅτι ἐκόσμησεν ἀληθῶς, Ἀθληφόρων τὴν ὁμήγυριν.

Oμιᾶναι θέλων, ἐπὶ δένδρου μωρέας, συλλέγου-

σαν Μαρία σε κατιδών, φύλα πάγκαλε ἔτρωσε, χειρὶ ἀνόμω καὶ δήμοις Ἀθλητριῶν, εὔσταλῶν σε συνηρίθμησε.

Tῆς παρθενίας ταμεῖον, τὸ ἀδαπάνητον, τὴν κεχαριτωμένην, τῆς Φουρνῆς θείαν κόρην, τὴν νύμφην τοῦ Δεσπότου καὶ Λυτρωτοῦ, ἀληθῶς χρηματίσασαν, Μαρίαν πάντες τιμήσωμεν εὐλαβῶς, ὃς σεπτὴν παρθενομάρτυρα.

Kεκοσμημένη ἀγνεία, ψυχῆς καὶ σώματος, Μαρία σηροτρόφε, ἐν τοῦ ἔαρος ὥρᾳ, μετέστης πρὸς λειμῶνας τῶν οὐρανῶν, δι' ἀρίστης ἀθλήσεως, ἵνα κοσμήσῃς ἐκεῖσε ἀθλητριῶν, τοὺς χορούς σεμνὴ καὶ ἄμωμε.

O ποθεινός σου Νυμφίος, Μαρία πάνσεμνε, ὕσπερ αὐτοῦ ἀμνάδα, καὶ πανάσπιλον νύμφην, ἐν δόμοις ἀθανάτου δόξης λαμπρῶς, σὲ δεξάμενος ἔστεψε, δι' ἀφθαρσίας στεφάνων τὴν εὐπρεπῆ, κορυφήν σου ἀξιέραστε.

Tὴν καλλιπάρθενον κόρην, τὴν τοῦ ἀλάστορος, ὁφρὸν τὴν ἐπηρμένην, ἐν Φουρνῇ Μεραμβέλλου, πατήσασαν ὡς ὅρδον μυρεψικόν, παρθενίας τιμήσωμεν, καὶ στερρότατης ἐνστάσεως ἐκτενῶς, εὔσθενη Μαρίαν ἄπαντες.

Δόξα Πατρί. Ὅχος 6'.

Nεανικὴν παριδοῦσα ἀκμὴν καὶ κάλλος, καὶ παρθενικὴν κεκοσμημένη λαμπρότητα, μαρτυρίου ἥνυσας τρίβους, Μαρία ὑπερένδοξε· τῇ σῇ γάρ ἀνενδότῳ ἐνστάσει, τοῦ ἐρωτομανοῦς τε καὶ ἀπίστου τὸ θράσος ἀπήμβλυνας, ὑπεράνω σαρκὸς καὶ φθαρτῶν ἡδέων γενομένη· προσενεχθεῖσα οὖν ὡς μυστικὴ θυσία, καὶ ὀλοκάρπωμα θεῖον Χριστῷ τῷ Παντάνακτι, ἀδιαλείπτως πρόσθευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Αναγνώσματα.

Παροιμῶν τὸ Ανάγνωσμα.
(Κεφ. λα'. 10, 26).

Gυναῖκα ἀνδρείαν τίς εύρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη. Μηρυμένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς· Ἔγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μαρούθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν δίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε δρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ

καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἐνα-
ζωσαμένη ἵσχυρῶς τὴν δοφὺν αὐτῆς, ἥρεισε τοὺς
δραχίονας αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἔργον. Ἔγεύσατο ὅτι κα-
λόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσθέννυται
ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας αὐτῆς
ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς δὲ πήχεις αὐτῆς
ἔρειδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πέ-
νητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέ-
πειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμεραις ἐσχά-
ταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται
αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρό-
νων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξιδος
αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δέ
εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κο-
λασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ
ὅλιγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι
ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εῦρεν αὐτοὺς ἀξίους
έαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν
αὐτούς, καὶ ὡς δλοκάρωπωμα θυσίας προσεδέξατο
αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμ-
ψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦν-
ται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βα-
σιλεύσουσι αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πι-
στοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ
ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπή ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μι-
σθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὅψι-
στῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρε-
πείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρί-
ου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ
δραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν
τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς
ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης,
καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λή-
ψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, δισιότητα· ὁξυνεῖ δὲ
ἀπότομον ὁργὴν εἰς ὁμοφαιάν· συνεκπολεμήσει
αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται
εὔστοχοι δολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου
τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πε-
τροδόλου θυμοῦ πλήρεις ὁρμήσονται χάλαζαι.
Ἄγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποτα-

μοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται
αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλική-
σει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίᾳ,
καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.
Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικα-
σται περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες
πλήθους, καὶ γεγανωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἐθνῶν· ὅτι
ἔδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυνα-
στεία παρὰ Ὅψιστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.

Ὕχος α'.

Τὴν ἐκ Φουρνῆς ἐκλεκτὴν ἀθληφόρον νεανίδα,
τὴν ὁνθμιζομένην τῷ φόβῳ Κυρίου, Μαρίαν
τὴν Μεθυμοπούλαν, ἐκτενῶς οἱ πιστοὶ ἐγκωμά-
σωμεν· αὕτη γὰρ διασώσασα τὸν τῆς ἀγνείας
πλοῦτον, τοῦ δυσσεβοῦς χωροφύλακος τὴν μανίαν
καθεῖλε, τῇ ἀλκιφόρῳ αὐτῆς ἐνστάσει καὶ ψυχῆς
στερβότητι· ὅθεν σφραγίσασα τὸ θεοφιλές αὐτῆς
φρόνημα, αἵματων ἐκχύσεσι, καὶ εἰς θείους θαλά-
μους ἀνελθοῦσα· Χριστῷ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ὕχος β'.

Τῇ κογχύλῃ τῶν ἴδιων σου αἵματων, πορφυ-
ρώσασα τὴν τῆς ἀγνείας σου στολὴν καρτε-
ρόψυχε, ὑπαντῆσαι τῷ Νυμφίῳ σου ἀνέδραμες, εἰς
οὐράνιον παστάδα· παριδοῦσα γὰρ τὸ χαῦνον τοῦ
θύλεος, ἀνδρικῇ παρδόησίᾳ ἐτροπώσω τὸν τῆς Ἀ-
γαρ ἀπόγονον, Μαρία ἀθληφόρε καλλιπάρθενε,
Μεραμβέλλου ὠραΐσμα· καὶ νῦν τοῦ Χριστοῦ τὸ
πρόσωπον, δρῶσα ἴδιαις κόραις, καὶ τῆς ἀλήκτου
χαρᾶς γενομένη, μέτοχος ἐν πόλῳ, μὴ παύσῃ δεο-
μένη, ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Ὕχος γ'.

Τὴν παρακαταθήκην τῆς πίστεως κληρονο-
μήσασα, Μαρία ὑπέρτιμε, τοῖς ἐπερχομένοις
ἡμῖν κατέλιπες, ὡς κλῆρον πολύτιμον, ὃν καθυπέ-
γραψας διὰ τοῦ τιμίου σου αἵματος· εὐγνωμο-
νοῦντές σε ὅθεν, χριστωνύμων οἱ σύλλογοι, καὶ τὴν
εὐσθενῆ σου ἐνστασιν ὅμολογοῦντες, τὸν σὲ ἵσχυ-
σαντα Κύριον ἀπαύστως δοξάζομεν, Νεομαρ-
τύρων νεανίδων ἀπαύγασμα.

Ὕχος δ'.

Αὐτοῦ γάλλεται σήμερον ἡ γενέτειρά σου κώμη, καὶ
τοιοῦτον κρίνονται, τοιοῦτον κρίνονται πί-
στεως ἔξανθήσασα· σὺ γὰρ οὐκ ἐφείσω τῆς ἀκμῆς
τῆς ἡλικίας σου, ἀλλ' ἀποτήτως ἀντέστης, ταῖς τοῦ
ἀπίστου κολακείαις καὶ προσδήσεσι· καὶ νῦν ἐν
οὐρανοῖς εὐφραινομένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα
Μαρία, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὸ
ἔλεος.

Δόξα Πατρί. Ὅχος δ αὐτός.

Τὴν καλλιμάρτυρα παρθένον, τὴν ἐν Φουρνῇ
ἀλκίμως μαρτυρήσασαν, ἐν τοῖς δυσχειμέροις
τῆς δουλείας ἔτεσι, φιλεόρτων αἵ χορεῖαι, Μαρίαν
τὴν πανεύφημον φόδιας εὐφημήσωμεν· αὕτη γὰρ
τοῦ τῆς Ἀγαρ ἐκγόνου καθεῖλε τὸ φρύαγμα· καὶ
πλήσασα αὐτὸν αἰσχύνης, ἀθλητικῶς ἀπῆλθεν
ὑπαντῆσαι τῷ αὐτῆς Νυμφίῳ καὶ πρεσβεύειν
ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε φιλομαρτύρων χοροί, τὴν ἐν Φουρνῇ τοῦ
Μεραμβέλλου ἀθλήσασαν, Μαρίαν Μεθυμο-
πούλαν, τοῖς μύροις εὐώδιῶν, ὁάνωμεν κροτοῦντες
νῦν πανήγυριν, καὶ κράζοντες· πάγκαλε, Νεομάρ-
τυς πανεύφημε, ἡ μισοκάλου, τὴν ἵσχυν καθαιρέ-
σασα, τῇ ἐνστάσει σου, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ σου,
πρέσβευε τῷ Παντάνακτι, Χριστῷ καὶ Νυμφίῳ σου,
ἀγαπητῷ δοῦναι πᾶσι, τοῖς εὐλαβῶς σε γεράίρου-
σιν, ἵσχὺν ἐπιθέσεις, ἀντικροῦσαι τὰς δολίους, τοῦ
παναλάστορος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον...

Χαίροις Παρθενομάρτυς στερβός, ἡ τὸν Νυμφίον
Ιησοῦν ἀγαπήσασα, ἐξ ὀλης σου τῆς καρδίας,
καὶ ὥσπερ προῖκα αὐτῷ, Μεραμβέλλου κόρη ἀξιά-
γαστε, ἀγνείας τὸν πλοῦτόν σου, καὶ δρός τῶν
αἵματων σου, προσενεγκοῦσα, ἐν δουλείᾳ τοῖς
ἴτεσι, καὶ συντρίψασα, παλαμναίου τὴν δύναμιν·
σὺ γὰρ ἀκμὴν νεότητος, καὶ κάλλος τοῦ σώματος,
τοῦ χοϊκοῦ παριδοῦσα, Μαρία κάλλος οὐράνιον,
ἐπόθησας ὅντως, τὸ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, μὴ
παρερχόμενον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τούς πόδας μου...

Χαίροις περιστερὰ ἐκλεκτή, καὶ παναρώμητος
σου, τὰς καθαρὰς καὶ λαμπρὰς, πτέρυγας πρὸς
ūψος ἐκπετάσασα, οὐράνιον χάριτι, θεῖκῇ ἔνθα χαί-
ρουσιν, Ἀγγέλων δῆμοι, καὶ Μαρτύρων τὰ τάγ-
ματα, συναγάλλονται, νεανίδων ὑπόδειγμα· σὺ
γὰρ τὸν δυσσεβέστατον, ἐκπρόσωπον τάξεως, καὶ
μανικὸν ἐρωτύλον, τοῦ ἐρασμίου προσώπου σου,
ἀπέκρουσας τάχος, καὶ ἐνήθλησας Μαρία, ὑπὲρ
τῆς πίστεως.

Δόξα Πατρί. Ὅχος πλ. δ'.

Ἐνδυσαμένη τὴν πανοπλίαν τῆς πίστεως, καὶ
θωρακίσασα σεαυτὴν ἀγνείᾳ καὶ συνέσει, τὰς
ἐπιβούλας τοῦ ἀλάστορος ἀπέκρουσας, Μαρία
πάνσεμνε· πύργος ὅθεν δύθεισα εὐσεβείας ἀρδα-
γέστατος, καὶ σεμνότητος ὀχύρωμα, χάριν εὗρες
καλλιμάρτυρας, πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν τιμώντων, τὴν
πανσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτί-
κιον.

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων τοῦ
Φουρνοῦ ἐγκαλλώπισμα, καὶ Νεοάθλων τερπνόν,
Μαρία λευκάνθεμον ἔρωτα γὰρ ἀπίστου, ἀρνηθεῖ-
σα ἐδέχθης, βλῆμα θανατηφόρον, ἐξ αὐτοῦ ὡς
στρουθίον, καὶ πτέρυγας πρὸς τὸν Κτίστην, ψυχῆς
σου ἐπέτασας.

Ἐτερον. Ὅχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐπούλαν Μαρίαν, τὴν ἐκ Φουρνῆς ἐκτενῶς, ὡς
ἀμνάδα τοῦ Παντάνακτος πανάσπιλον, κράζοντες·
πρέσβευε Χριστῷ, Νεομάρτυς θαυμαστή, ὡς ὅρνις
ἐπὶ μωρέας, ὑπὸ στυγνῆς ἡ τρωθεῖσα, χειρὸς σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερον. Ὅχος δ αὐτός.
Εὐαγγέλου Ιερέως.

Τῆς Τριάδος τὴν πίστιν, καλῶς ἐτήρησας, καὶ δι'
αἵματων σου ταύτην, καλλιγραφοῦσα πιστῶς,
τὰς ἐνέδρας τοῦ ἐχθροῦ, πάσας διέφυγες· ὅθεν ἡ-
γώνισαι στερβός, ὡς παρθένος εὐκλεής, ὡς νεομάρ-
τυρας Μαρία· διό σε πάντες τιμῶμεν, τὰς σὰς πρε-
σβείας ἔξαιτούμενοι.

Καὶ τὸ τῆς Ἔορτῆς.

Ἄπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου.

Α' μνὰς πανευκλεής, τοῦ τιμίου ποιμνίου, Χριστοῦ τοῦ ἀγαθοῦ, Ἀρχιπούμενος δῶρον, αὐτῷ προσενήνοχας, πολυτίμητα χεύματα, τῶν αἰμάτων σου, νεᾶνις μάρτυς Μαρία, καλλιπάρθενε, καὶ σῆς ἀγνείας οὐσίαν διὸ καὶ δεδόξασαι.

Καὶ τὸ τῆς Ἔορτῆς.

Μετὰ τὴν δ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο' φύλαξ τῆς τάξεως, ἐν τῇ πατρίδι τῇ σῇ, Μαρία ὁ ἄπιστος, ἐν δυσχειμέροις καιροῖς, δουλείας συλῆσαι σου, πλοῦτον τῆς παρθενίας, δουληθεὶς κατησχύνθη· ὅθεν καὶ ὡς στρουθίον, σὲ ἀπέκτεινε Μάρτυς, καὶ δρόμους σοι πρὸς δόμους, χαρᾶς θείας διήνοιξε.

Καὶ τὸ τῆς Ἔορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ὕχος γ'. Τὴν ὥραιοτητα.

Υ' πὲρ τῆς πίστεως, καλῶς ἡγώνισαι, καὶ παρθενίας σου, τὴν ὥραιοτητα, σὺν ταῖς αἰμάτων σου δοαῖς, προσήνεγκας τῷ Κυρίῳ, προῖκα ὡς πολύτιμον, Καλλιμάρτυς ἀήττητε· ὅθεν σε γεραίροντες, τὸ μαρτύριον σέδομεν, τὸ σὸν καὶ γεγηθότες διῶμεν· χαίροις Μαρία στεφηφόρε.

Καὶ τὸ τῆς Ἔορτῆς.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί, ἥτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ὥχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τὸν πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαδήματά μου.

Ἐναγγέλιον, ζήτει τῷ ιζ' Σαββάτῳ Ματθαίου.

ΟΝ. Δόξα Πατρί. Ταῖς τοῦ Ἀθληφόρου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ίδιόμελον. Ὅχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Φύλαξ πίστεως καὶ ἀγνείας ἄγρυπνος ὑπάρχουσα, τὸν μιαρὸν καὶ ἀπιστὸν φύλακα τῆς τάξεως, ἀπέπεμψας θεϊκὴ δυνάμει, Μαρία καλλιμάρτυς ἀοίδιμε· ὅθεν ὡς στρουθίον ὑπ' αὐτοῦ ἐτρώθης, οὖσα ἐπὶ τῶν κλώνων μωρέας, καὶ τῷ ἴδιῳ σου νεανικῷ αἴματι, ἐπορφύρωσας τὰς τῆς ἀγνῆς σου ψυχῆς, πανασπίλους πτέρυγας· καὶ νῦν τῶν ἀφθάρτων ἀγαθῶν ἀπολαύουσα, καὶ κοινωνὸς γενομένη πάντων τῶν Μαρτύρων τῆς πίστεως, πρέσβεις Κυρίῳ διδόναι πᾶσιν, ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἔορτῆς καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἀγίας. Κανὼν πρῶτος τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς «Μαρίαν νεόδρεπτον ἵον ἀγνείας μέλπω. Χ(αραλάμπους)».

Ωδὴ α'. Ὅχος πλ. δ'. Υγρὰν διοδεύσας.

Μαρίαν λευκάνθεμον μυριστόν, ἐν χρόνοις δουλείας, ἔξανθησαν ἐκ τῆς Φουρνῆς, καὶ κόσμον ἥδυναν παρθενίας, ὁδμαῖς Παντάναξ ὑμνῆσαι ἀξίωσον.

Α' νδρείως ἐπάταξας τὴν ὁφρύν, ἀμόλυντε κόρη, Ατοῦ τῆς Ἀγαρ στυγνοῦ νίοῦ, καὶ ἥνυσας τοῖνος μαρτυρίου, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἀθλήσασα.

Ρ' οἱ τῶν αἰμάτων σου τῶν ἀγνῶν, ἐφοίνιξαν κλώνους, τῆς μωρέας ἡς θαυμαστή, Μαρία συνήθροιζας τὰ φύλλα, χειρὸς ἀπίστου τρωθεῖσα ἐκ βλήματος.

Θεοτοκίον.

Ι' δεῖν τὸν Υἱόν σου καὶ Λυτρωτήν, ἐν πόλει τῇ Λάνω, καταξίωσον τοὺς πιστῶς, ὑμνοῦντάς σε πάναγνε Παρθένε, τοὺς ἐπὶ γῆς πόλιν μεῖναι οὐκ ἔχοντας.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἀγίας, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε· «Ἐπαινος πρέπει τῇ σωφρονὶ Μαρίᾳ. Κυρίλλου».

Ὕχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ε' κλάμπρυνον Κύριε, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, καὶ λόγον τῷ στόματι, δός μοι ὥς Λόγε Θε-

οῦ, ὃς ἂν ἄσμασι, ὑμνήσω γηθοσύνως, Μαρίαν τὴν νύμφην σου, καὶ νεομάρτυρα.

Πλειάς οὐρανόφωτος, ταῖς ἀρεταῖς τῆς ἀγνείας σου, καὶ ἄθλων σου σκάμμασι, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἔξαντειλας, Μαρία πανολδία, πυρσεύουσα ἄπαντας, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἄγνείας τοῖς κάλλεσι, ψυχὴν καὶ σῶμα κοσμήσασα, τὴν γνώμην ἡκύρωσας, τοῦ ἀκολάστου ἐχθροῦ, καὶ ἐνήθλησας, ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι, Μαρία ἔνδοξε.

Ι' σχύν ἐν καρδίᾳ σου, Χριστὸν θεμένη τὸν Κύριον, ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος, τὴν ψυχοφθόρον δουλήν, διεσκέδασας, Μαρία ἀθληφόρε, καὶ ὕφθης ἀήττητος, Μάρτυς τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Νυστάζοντα "Ἄχραντε, τῇ ἀμελείᾳ τὸν δοῦλόν σου, διόρθωσον δέομαι, ἐπιστασίᾳ τῇ σῇ, καὶ ἀξίωσον, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα, τοῦ ἐκ τῆς νηδύος σου, ἐνανθρωπήσαντος.

Κανὼν πρῶτος. Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψιδος.

Ἄθληφόρων ἀμνάδων, τοῦ Ἰησοῦ κόσμημα, αἵματι Μαρία σῷ θείῳ, τῆς παρθενίας σου, περιβολὴν καθαράν, κατεπορφύρωσας μάρτυς, ὑψηλὸν τῆς πίστεως, ἔχουσα φρόνημα.

Νεομάρτυς Μαρία, Φουρνῆς λαμπρὸν κλέισμα, καλλος τῆς μορφῆς σου συλῆσαι, καὶ τῆς ἀγνείας σου, οὐσίαν ὁ μιαρός, ἐχθρὸς τῆς πίστεως θέλων, πρὸ τῆς σῆς ἐνστάσεως, ἀλαλος ἔμεινε.

Νικηφόρον ἀγῶνα, παρθενικὸν σέμνωμα, νύμφη τοῦ Χριστοῦ γλυκυτάτη, ἄρτι ἀνύσασα, κατ' ἀπογόνου στυγνοῦ, τῆς Ἀγαρ εἴληφας στέφος, ἐκ χειρῶν τοῦ Κτίσαντος, θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἐλεήμονα Λόγον, τὸν τοῦ Θεοῦ τέξασα, Κύριον ἥμῶν καὶ Σωτῆρα, Θεογεννήτρια, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, τὸν σὸν οἰκτρὸν δοῦλον κράζω, ὡς οἰκτίρμων οἰκτιρόν, ἵνα δοξάζω σε.

Κανὼν δεύτερος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Οὐλη διαλάμπουσα τῇ αἴγλῃ, Μαρία σεμνὴ τῶν ἀρετῶν, ἐπέδης τῷ ὀχήματι, τοῦ μαρτυρίου χαίρουσα, καὶ δόξαν πρὸς οὐράνιον, πανευπρεπῶς ἀνελήλυθας.

Στολὴν τῆς ψυχῆς σου τὴν λευκόχρουν, αἵμάτων τιμών προχοαῖς, Μαρία πορφυρώσασα, πρὸς θάλαμον ἐχώρησας, ζωῆς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐνθατῷ Λόγῳ νενύμφευσαι.

Παστάδος τῆς ἄνω κληρονόμος, ὡς νύμφη ἀκήρατος Χριστοῦ, ἐδείχθης καλλιπάρθενε, καὶ νῦν Χριστοῦ τὸ πρόσωπον, δρᾶς τὸ ἀθεώρητον, σὺν Ἀρχαγγέλοις χορεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ποαῖς μυστικαῖς τῆς χάριτός σου, κατάρδευσον δεῦρο τὴν ψυχὴν, τοῦ εὔτελοῦς ἰκέτου σου, Μαρία Μητροπάρθενε, ἐν πίστει μακαρίζοντος, τὸν ἀκατάληπτον τόκον σου.

Κάθισμα. Ὅχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Τὴν ὁφρὺν ἐπάτησας, τοῦ ἀρχεκάκου, νεομάρτυρος δράκοντος, δώσθεῖσα χάριτι Θεοῦ, καὶ ἡνδραγάθησας ἄριστα, Μαρία νέον, τῆς πίστεως σέμνωμα.

Δόξα Πατρί. Ὅχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον. Κυρίλλου Ιερομονάχου.

Τῶν Μαρτύρων Μαρία, ἰδίῳ αἴματι, θείοις χοροῖς συναφθεῖσα, καὶ τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, παρεστῶσα εὐκλεῶς, ἥμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούτων εὐλαβῶς, τὴν φαιδράν σου ἑορτήν, καὶ πόθῳ σοι ἐκβοώντων· χαῖρε ἀήττητε Μάρτυς, τοῦ Μεραμβέλλου ἡ εὐπρέπεια.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἔορτῆς.

Κανὼν πρῶτος. Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ολιθύμως πανεύοσμον, κρίνον παρθενίας Μαρία ἔνδοξε, ἀντετάχθης τῷ ἀλλόφρονι, σοῦ ψυχὴν καὶ σῶμα φθεῖραι θέλοντι.

Διανοίας στερρότητι, ἀντετάξω Κόρη τῷ πολεμήτορι, καὶ ἵσχὺν αὐτοῦ κατήργησας, τοῖς αἵματων δρείθροις τοῖς τιμίοις σου.

Πώμην θείαν καὶ δύναμιν, σῶμά σου Μαρία παρὰ τοῦ Κτίσαντος, ἐνεδύσατο τὸ ἀσπιλον, καὶ ἐχθροῦ τὸν φόδον ἔξεδύσατο.

Θεοτοκίον.

Ἐνσυμπάθητε Δέσποινα, δρόσον ὡς νεφέλη ζωῆς μοι ὅμορισον, μετανοίας καὶ τοὺς ἄνθρακας, τῶν δεινῶν πταισμάτων μου κατάσβεσον.

Κανών δεύτερος. Ό καθήμενος ἐν δόξῃ.

Εύψυχία κοσμουμένη, ἀντετάξω τῷ δράκοντι, εκαὶ ὑπὲρ τοῦ Λόγου, τὸ θανεῖν Μαρία προκρίνασα, τῶν αἰωνίων ἐπάθλων κατηξίωσαι, καὶ συνήρμοσαι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ σου.

Πατρικὸν ὡς τινα κλῆρον, τὴν ἀγνείαν φυλάττουσα, τῷ Κυρίῳ θῦμα, ὅντως λογικὸν προσενήνεξαι, καὶ ἵερετον εὐπρόσδεκτον πανεύφημε, ὃ καὶ ἔκραζες· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Εξαγίστου ἀνωτέρα, γνώμης ὥφθης ἐνστάσει σου, ἐντολὴν τὴν θείαν, πάγκαλε Μαρία φυλάξασα, καὶ τὸν Χριστὸν τῇ ἀθλήσει σου ἐδόξασας, τὸν δοξάζοντα, ἐν Παραδείσῳ τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Ιλασμὸν ἡμῖν δυσώπει, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, συμπαθῶς δοθῆναι, ἄχραντε Μαρία θεόνυμφε· πρὸς σὲ γὰρ Μῆτερ τὰ τέκνα σου προστρέχομεν, τὴν δοϊθείαν, τῶν εὐσεβῶν καὶ ἀντίληψιν.

Κανών πρῶτος. Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Πᾶσαν τὴν δουλήν, τοῦ ἀλάστορος κατήσχυνας, καὶ ἐνέπλησας Μαρία χαρμονῆς, τὸν τιμῶντάς σε ὡς πίστεως θησαύρισμα.

Τεῖχος ἀράγες, ἀγλαὴ Μαρία δέδειξαι, ἀποκροῦν τὴν μανίαν τοῦ φρικτοῦ, χωροφύλακος μᾶναι τοῦ ξητοῦντός σε.

Ορμω τῆς ζωῆς, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σου, προσεχώρησας Μαρία ἐκλεκτή, διαπλεύσασα καλῶς τοῦ δίου πέλαγος.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν, τῆς σαρκὸς Θεογεννήτρια, τὰ δρμήματα καὶ ἴθυνον ἡμῶν, πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν τὰ διαβήματα.

Κανών δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταμεῖον τελέσασα, Μαρία τὴν καρδίαν σου, πάσῃς ἀρετῆς ἐν σοὶ τὴν χάριν, τοῦ Παρακλήτου, ἐδέξω Πνεύματος, καὶ ὥφθης ὁραία καὶ καλή, ὅλη ἔξαστράπτουσα, εὐκοσμίᾳ τῆς χάριτος.

Ηγήσω ὡς πάνσοφος, τὴν πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν, ζημίαν θεόληπτε Μαρία, καὶ διὰ τέλους, μαρτυρικοῦ σου σεμνή, ἐσπευσας πρὸς κρείτονα σκηνὴν, ἐνθα ἀπολαύσεως, αἰωνίου ἐπέτυχες.

Σωφρόνως ἀνύουσα, τὸν δίον σου πανεύφημε, τέθνηκας ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης, καὶ τῶν Μαρτύρων, ἐν οὐρανοῖς τοῖς χοροῖς, Μαρία ἡρίθμησαι μεθ' ὧν, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε, τὸν Δεσπότην ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος ἐκ μήτρας σου, ἐλήλυθεν ὁ Κύριος, τῇ φύσει διπλοῦς Θεοκυῆτορ, καὶ τῆς κατάρας, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ἐρῶσατο πάντας τοὺς πιστῶς, μέλποντας τὸν τόκον σου, τὸν φρικτὸν καὶ ἀνέκφραστον.

Κανών πρῶτος. Ὡδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ισχύσασα, παρθενίας σέμνωμα, καὶ ἀγλαῖσμα Φουρνῆς Μεραμβέλλου, τῇ ἀπαλῇ σου σαρκὶ ἀντιστῆναι, ταῖς προσθολαῖς τοῦ τῆς τάξεως φύλακος, Μαρία σθένει θεϊκῷ, ὡς στρουθίον ἐτρώθης χρυσόπτερον.

Ομόζηλος, Ἀθληφόρων πέφηνας, ἐν τοῖς χρόνοις τῆς δουλείας τοῦ γένους, ἡμῶν Μαρία Κρητῶν ὁραιότης, ἡ τῶν παρθένων ἐν πόλω δύμοσκηνος· διὸ ὑμνοῦντές σε φαιδρῶς, τὴν λαμπράν σου τελοῦμεν πανήγυριν.

Νεόδρεπτον, Ἐκκλησίας λείριον, καὶ ἡδύπνευστον ἀγνότητος κρίνον, ὁσπερ ὁσφράδιον θεῖον Κυρίῳ, εἰς εὐώδιαν ὀσμὴν προσενήνεξαι, Μαρία πίστεως ἡμῶν, μυροθήκη ὁραία καὶ πάντερπνος.

Θεοτοκίον.

Αγίασον, Παναγία Δέσποινα, τοὺς γεραίροντας Μαρίας τὴν μνήμην, παρθενομάρτυρος ὅντως ἀνδρείας, καὶ εἰς αἰῶνας αἰώνων ὑμνοῦντάς σε, ὡς παρθενίας τιμαλφές, καὶ ἀτίμητον τέμενος· Ἀχραντε.

Κανών δεύτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Φωτὸς τὸν θάλαμον ὥκησας, τοῖς ἔργοις τοῦ φωτὸς διαπρέψασα, Μαρία ἐνδοξεῖ, καὶ τῷ φωτὶ τῶν χαρίτων σου, ἐνθέως καταυγάξεις, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ροαῖς αἵματων πανεύφημε, ἐχθροῦ τοῦ παγκάκιστου τὴν δύναμιν, καταποντίσασα, ἐσχες Μαρία ἀκάλυτον, τὴν ἄνοδον πρὸς πλάτος, τὸ τῆς θεώσεως.

Ορᾶς νῦν κάλλος τὸ ἀράγητον, Χριστοῦ τοῦ πανωραίου Νυμφίου σου, ὃ προῖκα δέδωκας, μάρ-

τυς Μαρία τὸ αἷμά σου, ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, ὑπεραθλήσασα.

Νυμφῶνα μάρτυς πρὸς ἄφθαρτον, δραμοῦσα ἐκαρπώσω ἀθάνατον, χάριν καὶ εὔκλειαν, καὶ σὺν παρθένοις ἀπέλαβες, Μαρία ταῖς φρονίμοις, δόξαν ἀείζωον.

Θεοτοκίον.

Ιλύος Κόρη ἐξάγαγε, παθῶν τῶν σαρκιῶν τὸν ἵκέτην σου, πίστει βοῶντά σοι· χαῖρε Μαρία πανάχραντε, τοῦ καθαροῦ Κυρίου, τερπνὸν παλάτιον.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'. Τῇ Υπερμάχῳ.

Στερβῶν ἀμνάδων τοῦ Χριστοῦ τὴν καλλιπάρθενον, τὴν ἐκ τῆς Κρήτης ὁσπερ ἀνθος εὐωδέστατον, ἐξανθήσασαν Μαρίαν τὴν ἀθληφόρον, μελῳδίαις καταστέψωμεν καὶ ἄσμασιν, ὡς παρθένων νεανίδων κῆπον ἥδιστον, ἀνακράζοντες· χαίροις Μάρτυς νεόαθλε.

Ο Οἶκος.

Ανθος τερπνὸν ἄγνείας, ἀνεδείχθης Μαρία, καὶ πίστεως νεόδρεπτον κρίνον, ἐν Φουρνῇ τὸ βλαστῆσαν καλῶς, καὶ ὀδμαῖς ἥδυναν εὐσεβεῖς ἀπαντας, ἀνδρείας καὶ συνέσεως, βοῶντάς σοι σεμνῶς τοιαῦτα·

Χαῖρε δοχεῖον τῆς παρθενίας·

χαῖρε πυξίον στερβόψυχίας.

Χαῖρε γυναικῶν ἀλκιφρόνων ὑπόδειγμα·

χαῖρε εὐκλεῶν νεανίδων θησαύρισμα.

Χαῖρε καύχημα τῆς πίστεως καὶ σεμνότητος κανῶν·

χαῖρε ἔρεισμα ἀγνότητος καὶ σοφίας λαμπτηδῶν.

Χαῖρε ὅτι κατεπάτησας τοῦ ἀλάστορος ὁφρύν·

χαῖρε ὅτι πᾶσιν ἔδειξας εὐψυχίαν ἀνδρικήν.

Χαῖρε χαρὰ Φουρνῆς καὶ ὁραῖσμα·

χαῖρε φθορὰ ἀπίστων καὶ σύντοιμα.

Χαῖρε ἀμνᾶς ἐκλεκτὴ τοῦ Κυρίου·

χαῖρε ψεκάς μυστικοῦ θείου μύρου.

Χαίροις Μάρτυς νεόαθλε.

Μηνολόγιον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμῃ τῆς ἀγίας ἐνδόξου νεομάρτυρος Μαρίας, τῆς ἐπονομαζούμενης Μεθυμπούλας, τῆς ἐκ Φουρνῆς τοῦ Μεραμβέλλου τῆς Κρήτης δρμωμένης καὶ ἐν αὐτῇ ἀθλησάσης ἐν ἔτει ,αωκτ' (1826).

Στίχοι.

Θήρατρα ἔρωτος ἔφυγες ἀπίστου
Ἐρωτὶ Μαρία τετρωμένη θείω.

Ἐτεροι. Κυρίλλου Ιερομονάχου.

Κάλλος ποθοῦσα κατιδεῖν τοῦ Νυμφίου
Σώματος κάλλους ἡλόγησας Μαρία.

Μαρία πρώτη πτηνὸν καθάπερ Χριστοῦ ἐδλήθη.

Συναξάριον.

Ηκαλλιπάρθενος Νεομάρτυς τῆς πίστεως Μαρία, ἡ ἐπονομαζούμενη Μεθυμπούλα, ἐγεννήθη ἐν Κάτω Φουρνῇ Μεραμβέλλου Κρήτης, ὑπὸ γονέων εὐσεβῶν καὶ τιμίων. Αὐτῆς τῆς σωφρονεστάτης νεάνιδος ἡράσθη Τουρκαλβανός τις χωροφύλαξ, ὅστις κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν προσελκύσεως ταύτης εἰς τὸν μαρόν ἐκείνον ἔρωτα. "Οσον ὅμως οὗτος προσεπάθει, τοσοῦτον ἡ μακαρία Μαρία ἀπεστρέφετο αὐτόν, ὡς ἀποτρόπαιόν τινα δαίμονα καὶ κακοῦργον. Μὴ δυνηθεὶς ὅθεν δυσσεβής καὶ αἴμοβόρος ἀπόγονος τῆς "Αγαρ ἐλκύσαι αὐτήν, ἀπεφάσισε κολάσαι καὶ κακῶς αὐτήν ἀποκτῖναι, ὅπερ καὶ ἐποίησε διὰ τῶν ὅπλων, ἄτινα ἔφερεν ὡς χωροφύλαξ. Εὐδώλων μίαν τῶν ἡμερῶν τὴν Μαρίαν ἐπί τινος πιστεώς συλλέγουσαν φύλλα, πρὸς διατροφὴν τῶν μεταξισκωλήκων, ἔβαλε κατ' αὐτῆς καὶ θανασίμως ἐπιληξε τὴν αὐτής καρδίαν. Οὕτως ἔλαβεν ἡ πάγκαλος νύμφη τοῦ Κυρίου τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον καὶ στεφηφόρος ἀπῆλθεν ὑπαντῆσαι τῷ ποθεινῷ αὐτῆς Νυμφίῳ εἰς τὴν οὐράνιον παστάδα.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Κανών πρῶτος.

Ωδὴ ε'. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Γλάστορι, ἐν σώματι τῷ ὄντι, νεάζοντι καὶ πάσας, ἐπιθέσεις ἀπέκρουσας, αὐτοῦ φρονήσει στερόρα, καὶ ἀνδρικῇ δυνάμει.

Νεκρωθεῖσα ἐν κόσμῳ, ἔρωτί σου πρὸς Κτίστην, ζωὴν αἰώνιον, ἐκέρδησας Μαρία, ἀθλήσασα τιμίως· ὅθεν πίστει γεραίρομεν, σὲ ὡς ἀγνείας πυρσόν, καὶ παρθενίας δᾶδα.

Εν παστάδι τῇ ἄνω, δ τῶν ὅλων Δεσπότης, σὲ ὑπεδέξατο, ἀμόλυντον ὡς νύμφην, Μαρία θεοφόρε, καὶ στεφάνοις ἀθλήσεως, καὶ παρθενίας δομοῦ, κατέστεψε σήν κάραν.

Θεοτοκίον.

Ι

χάρος, τοῦ θανάτου πᾶν δρότειον, καὶ πύλας Ἀδου χαλκᾶς, συνέτριψας Παρθένε.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Mακαρίζομεν, Κρητῶν σε τὰ συστήματα, ὅτι ἐνίκησας, τὸν παλαιὸν πτερνιστήν, Μαρία πανεύφημε, τῷ μαρτυρίῳ σου, καὶ βοῶμέν σοι χαῖρε ἡ ὑπερθαύμαστος, τοῦ Σωτῆρος Νεομάρτυρος.

A'κατάπληκτον, Μαρία τὴν προαιρεσιν, σχοῦσα διέπλευσας, μαρτυρικῶς τῆς ζωῆς, τὴν ἀστατον θάλασσαν, καὶ τὸν ἀχείμαστον, τῆς θεώσεως, σὺν Ἀθλοφόρων τάγμασι, ἀληθῶς εὔρες λιμένα.

Pοῖν ἔξήρανας, Μαρία τὸν ψυχόλεθρον, ὁείρθροις αἵμάτων σου, τῆς ἀσεβείας σεμνή, ἀπίστου τῷ βλήματι, ὑπεραθλήσασα· διὸ σήμερον, οἱ εὐσεβεῖς ἐν ἄσμασιν, εὐσεβάστως εὐφημοῦμεν.

Iερώτατον, Μαρία προσενήνεξαι, Κυρίῳ σφάγιον, καὶ προσφορὰ ἐκλεκτή, θυμίαμα εὔοσμον, ζῶν δλοκάρπωμα, καὶ συνήρμοσαι, αὐτῷ ὡς καλιπάρθενος, ἀκηράτῳ συναφείᾳ.

Θεοτοκίον.

A'πειρόγαμε, Μαρία ἡ κυήσασα, ζωῆς τὸν πρύτανιν, δίδου δαδίζειν ἡμᾶς, καλῶς τὸν ἐπίγειον, δρόμον σῇ χάριτι, ὡς ἀν εὔρωμεν, ζωῆς τὴν θείαν εἰσοδον, διὰ σοῦ τῆς πανευσπλάγχνου.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ θ'. Τὸν Βασιλέα.

A'μνὰς ἀρίστη, τοῦ Παντοκράτορος Λόγου, ὥσπερ θῦμα αὐτῷ προσηνέχθης, τέλειον Μαρία, ἀθλήσασα νομίμως.

Sυλῆσαι θέλων, δι μανικὸς χωροφύλαξ, τῶν ἀπίστων ἀγνείας σου ὅλον, γενναιόφρον Μάρτυρος, εἰς τέλος κατησχύνθη.

Mαρτύρων νέων, Μαρία ἐνθεε ὕφθης, λαμπτήδῶν καταλάμπουσα πάντας, φωτειναῖς ἀνδρείας, ἀκτῖσι καὶ ἀγνείας.

Θεοτοκίον.

Eλέους κρήνη, εὐλογημένη Παρθένε, πολυχεῦμον ἐκ πάσης κηλεῖδος, πλῦνόν με παθῶν μου, καὶ σῶσόν με σὸν δοῦλον.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Kλέος ἀναφαίρετον ὑπάρχεις, τῆς Κρήτης Παρθενομάρτυρος τῆς πατρίδος σου, τῆς ἀνευφημούσης σε, νῦν καὶ ἐκδιώσης σου· τῆς καθαρᾶς ἐν

χάριτι, ζωῆς τὸ εὔοσμον, Μαρία ἀληθῶς χαῖρε ἄνθος, πᾶσι διαπνέον, τὴν θείαν εὐώδιαν.

Yμνοις σε τιμῶμεν κατὰ χρέος, Μαρία τῶν ὁρθοδόξων τὰ συστήματα· σὺ γάρ ὡς φρονήσεως, θεοπνεύστου ἐμπλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸν θάνατον, στερῶς προέκρινας, καὶ ἥσχυνας ὑστέροις ἐν χρόνοις, τῶν υἱῶν τῆς Ἀγαρ, ὁφρὺν τὴν ἐπηρμένην.

Pείθροις τῶν πανσέπτων σου αἵμάτων, ψυχῆς σου ὑπεραφθόνως καταρδεύσασα, ἔνδοξε τὰς αὔλακας, μυστικῶς ἔξήνεγκας, τὸν στάχυνας τῆς κρείττονος, ζωῆς τῇ χάριτι, Θεοῦ τοῦ θαυμαστοῦ ἐν Ἀγίοις, δὸν ἡμῖν Μαρία, ἵλεωσαι εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Iασαι κατ' ἄμφω με νοσοῦντα, φαρμάκῳ τῆς μητρικῆς σου ἀντιλήψεως, ἵνα ἐν εὐσήμῳ σοι, ἀνακράζω στόματι· Μαρία χαῖρε ἄχραντε, κρήνῃ ἰάσεων, δροσίζουσα τὸν σὲ εὐφημοῦντας, καὶ ὑπερψυοῦντας, τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Aμπάτας παμφαεστάτη, φαίνουσα τὸν κόσμον, κλεινὴ Μαρία ἀγνείας πυρσεύμασι, δουλείας ζόφον ἐδίωξας, τῇ ἀθλήσει σου.

Pαρθένων νεανίδων, ἄγαλμα Μαρία, τὸ τῆς ψυχῆς σου πανάσπιλον ἔνδυμα, αἵμάτων δύνδροις ἰδίοις, σοῦ ἐπορφύρωσας.

Ως δῶρον τόνδε ὅμινον, πρόσδεξαι Μαρία, δὸν πρὸς τιμὴν τῶν ἀγώνων σου ὑφανα, καὶ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Xειμάρροις εὐσπλαγχνίας, Κεχαριτωμένη, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν πανευίλατον, ἡμῶν δυσώπει διδόναι, πιστοῖς μετάνοιαν.

Κανὼν δεύτερος. Ἀπας γηγενής.

Aμπουσα αὔγαῖς, ἥθων καθαρότητος, ἀειμακάριστε, ἀνδρικῶς ὑπέμεινας, ὑπὲρ τοῦ θείου, νόμου τὸν θάνατον, καὶ ὕφθης ἴσοστάσιος, ὡς Μάρτυρος ἐνδοξος, τῶν πρόπαλαι Μαρία Μαρτύρων, μεθ' ὃν τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Lόγοις Ἱεροῖς, φαιδροῖς μελωδήμασι, ἐνθέοις ἄσμασι, τῆς Φουρνῆς τὸ βλάστημα, μάρτυρος Μαρία, ἀνευφημοῦμέν σε, βοῶντες· τὴν πατρίδα σου, σκέπε καὶ φύλαττε, καὶ ὁῦσαι πολυτρόπων

κινδύνων, τοὺς ἀνακειμένους, σῇ κραταιᾷ πρεσβείᾳ.

Oλη τηλαυγῶς, ἀγνείας τοῖς κάλλεσιν, ὑπεραστραπτούσα, καὶ τοῦ μαρτυρίου σου, ἐρδαντισμένη, τῷ θείῳ αἴματι, Χριστῷ λαμπρῶς παρίστασαι, δὸν καθικέτευε, δωρήσασθαι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν σωτηρίαν, ἡμῖν τοῖς ὑμνηταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Yμνοις καὶ ωδαῖς, ἀπαύστως τιμῶμέν σε, τὴν ὑπερύμνητον· σὺ γάρ μόνη Δέσποινα, τὸν Θεὸν Λόγον ἀτρέπτως ἔτεκες, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἵμάτων σου, Ἀδάμ ὄντος, τὸν γενάρχην, τῶν ἀνθρώπων Ἀχραντε, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου ὡς εὐσπλαγχνον.

Ἐξαποστειλάριον. Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Mαρία Μάρτυρος Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε Κόρη, λαμπτὰς Φουρνῆς Μεραμβέλλου, ἡ καταγάζουσα φωτί, ἀγνείας κόσμον καὶ τόλμης, σκέδασον λύπης μου ζόφον.

Ἐτερον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.
Κυρίλλου Ιερομονάχου.

Aδούλωτον ἐφύλαξας, ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν, μὴ ὑποκύψασα μάρτυρος, δουλῇ ἀνδρὸς ἀκολάστου, καὶ ἀνδρικῶς ἀθλήσασα, συνήρμοσαι τῷ Κτίστη σου, προΐκα αὐτῷ προσάξασα, τὸ αἷμά σου ὡς Μαρία, τὸ τιμώτατον ὄντως.

Καὶ τὸ τῆς Ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ιστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχητὰ Προσόμοια.

Ὕποδος. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυριν.

Tὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον κατενίκησας, δυνάμει θείᾳ πανένδοξε, Μαρία καὶ ἡ θλησας, ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος, καὶ τοῦ σώματος, παριδοῦσα τὸ κάλλος Νεοάθλων, ἐκμαγεῖον νεανίδων, περικαλλὲς καὶ περιβλεπτον.

Ωσπερ προΐκα πολύτιμον, τῆς ἀγνείας οὐσίαν σου, καὶ ὁδὸς αἵμάτων τῶν πανασπίλων σου, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Μαρία πανεύφημε, ἡ λαμπρύνουσα χροούς, τῶν Μαρτύρων τῆς πίστεως· θεῖν σήμερον, τὴν σὴν μνήμην φαιδρῶς ἐπιτε-

λοῦντες, γηγενῶν αἱ συστοιχίαι, σὲ εἰς αἰῶνας γεράρομεν.

Tὸ πολύτιμον μάργαρον, τὸ ὠραῖον δσφράδιον, τὸ στερόδὸν ἀδάμαντα εὐφημήσωμεν, τῆς ἀκραιφοῦς ἡμῶν πίστεως, Μαρίαν τὴν πάγκαλον, τὴν ἐνστάσει ἀνδρικῇ, καθελοῦσαν τὸ φρύαγμα, τοῦ ἀλάστορος, καὶ κογχύλῃ αἵμάτων τῶν ἰδίων, πορφυρώσασαν τὴν χλαῖναν, ψυχῆς αὐτῆς τὴν ἀμόλυντον.

Ως λειμῶνα σεμνότητος, καὶ ἀγνείας ὑάκινθον, μυροβόλον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν θαλερῶς ἔξανθήσαντα, ἐν ὥρᾳ τοῦ ἔαρος, καὶ μυρίσαντα πιστούς, ἀνακράζοντες εὐφρανον, τῇ σῇ χάριτι, Μεραμβέλλου νεᾶνις τρισολδία, τὸν ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα Πατρί. Ἅχος πλ. 6'.

Aθλητικὴν ὁδεύσασα τρίδον ἐν ὑστέροις ἔτεσιν, θεραπικὴν μανίαν τοῦ ἀλλοθρήσκου ἔξέφυγες, Μαρία ὑπερθαύμαστε· ἀξίως οὖν εἰσῆλθες λαμπαδηφόρος, ὡς φρονίμη παρθένος καὶ μάρτυς ἀνδρεία, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ ποθεινοῦ Νυμφίου καὶ Κυρίου σου· αὐτῶν πρεσβείαις σου ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, ἀπολαῦσαι τὸν τιμῶντας ἐν πίστει, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φρονήσεως θεῖον μέλαθρον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυτις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας ἡ γ' καὶ στ' ὡδή. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ ίερᾷ Ιουλίῳ.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Φεύγουσα τὸν ἔρωτα μιαροῦ, ἀλλοπίστου θῦμα, τῷ Νυμφίῳ σου καὶ Θεῷ, ἀμωμον προσήχθης, Μαρία Νεομάρτυρος, αὐτῷ τὴν σὴν ἀγνείαν, προΐκα προσφέρουσα.